

چکیده :

مولانا از بزرگان شعر و عرفان ایران زمین و آثار او از جمله مثنوی معنوی از شاخص ترین آثار عرفانی فرهنگ ماست که در جامعه ی امروز به فراموشی سپرده شده است. در عصر حاضر بر عهده ی ماست که با ترویج اندیشه و زنده نگه داشتن یاد او به سرچشمه های فرهنگ و ارزش هایمان باز گردیم. چنین تحقیقی بر آن است که با طراحی مکانی به یاد این عارف بزرگ، موجب زنده شدن یاد او شود. همچنین این یادآوری برای فرهنگ امروزه ی ما که از وجه معنوی تهی مانده اند، بسیار مفید خواهد بود.

در این پژوهش کوشیده ایم به روش تحقیق تفسیری_ تاریخی در طراحی مکانی به یاد مولانا ابتدا با جهان مولانا آشنا شویم و این که او چگونه به عالم می نگریسته تا از این طریق به عالم مولانا نزدیک شویم. همچنین او در مثنوی به سبب های گوناگون به تصریح یا تلویح به عمد یا غیر عمد به معماری توجه کرده است. از همین رو در جهت پاسخ گویی به چند پرسش هستیم: شأن مکان در نظر مولانا و آثار او؛ ویژگی های مادی و غیرمادی مکان مطلوب؛ معماری در مقام واسطه ی ذکر.

و در ادامه سعی در طراحی مکان ملاقات با مولانا براساس جهان بینی و انگاره های مولانا با روش و ابزار پالاسما داریم که در این راه نظریه هایی پدیدارشناسانی مانند پالاسما در زمینه ادراکات حسی به کمک ما خواهد آمد تا معماری را بیافرینیم که جهان مولانا را بهتر به مخاطب او نشان دهیم که از این طریق به جهان مولانا نزدیک شده و او را به یاد آورند.

کلمات کلیدی : مولانا، پالاسما، یاد، مکان